

Posudek bakalářské práce:

Hana Vitnerová, Srovnání francouzského a britského přístupu k integraci přistěhovalců,
bac. IMS FSV UK 2008, 58 str.

Práce H. Vitnerové může (až na drobnosti) sloužit jako příklad vzorné bakalářské práce: po úvodu (I.), obsahujícím všechny předepsané součásti (jen rozboru názorů P. Barši bych ze zcela praktických důvodů věnoval podstatně větší prostor než jen de facto bibliografické uvedení), přichází čtyři meritorní kapitoly, následuje dobře formulovaný závěr a přehled pramenů a literatury. Chybí cizojazyčné resumé.

Prvá kapitola (II.) stručně sleduje historický vývoj imigrační politiky obou zemí, druhá kapitola (III.) typologicky a ideologicky rozebírá integrační politiky. Třetí (IV.) kapitola tvoří francouzské jádro práce a historicky i aktuálně – strukturálně analysuje francouzské imigrační přístupy. Další kapitola (V.) obdobně rozebírá britskou situaci. Krátká kapitola o společné integrační politice EU nemůže na dvou a půl stránce více než jen zmínit nejdůležitější dokumenty. Závěr je poněkud popisný, nezatěžoval bych ho nesystémovými odkazy na ČR, kterou autorka nezpracovávala. (Proč se tu na s. 50 náhle hovoří o Němcích v GB, když jim dosud autorka nevěnovala sebemenší pozornost a mají jako občané EU přece jen jiné postavení než Asiaté...?)

Snad jen pár poznámek na okraj: úvod by měl být přece jen obsáhlejší a autorka by měla jasněji vymezit své metodologické stanovisko, resp. definovat míru své závislosti na knihách P. Barši a jejich informačním zázemí. Když pak na s. 18. říká v polemice se Siegfriedem a Noirielem, že „Já se domnívám, že postupná a pomalá integrace proveditelná je“, měl by tento její postoj jednak být na místě argumentačně vypolstrován, jednak již v úvodu metodologicky zakotven.

Bohatý soupis použité literatury svojí strukturou naznačuje, že si autorka není zcela jistá v řemeslných základech odborné práce: „Literatura“ se přece liší od „pramenů“, monografie se liší od sborníků a lze je i s články shrnout právě pod „literaturu“. „Internetové zdroje“ se tu objevují nejprve jako „dokumenty“ (tedy internetově publikované edice dokumentů, případně internetová vydání literatury) před tištěnou literaturou, podruhé jako přehled webových adres za literaturou. I to lze všechno řešit tím, že se na strukturu „zdrojů“ poukáže v úvodu.

Práci – rozsáhlejší, než je pro bac. třeba - jsem četl s velikým zájmem.
Doporučuji ji hájit jako výbornou a poté – po navržených drobných úpravách - publikovat v Juveniliích IMS.

Praha 7.6.2008